

Estamos cansados de las injerencias de la autonomía de los centros educativos, de que su gestión vaya dirigida a la fiscalización de aquellas personas que no hablan valenciano, movilizandole actitudes radicales que no unen, separan. Y ese es el objetivo de su proyecto, dividir, separar, enfrenlar, acabar con la convivencia que tanto nos ha costado construir. Y *s'ha acabat*, señor Marzà, y desde Ciudadanos se lo vamos a decir una y otra vez.

Y claro que sí que estamos a favor de promocionar nuevas lenguas, hay que promocionarlas, y hay que trabajar de una vez por todas para promocionar las lenguas, pero no discriminarlas.

S'ha acabat, señor Marzà, *s'ha acabat*. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà l'honorable conseller a la qüestió plantejada.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

El que *s'ha acabat*, com li he contestat ja abans, és que siga el polític qui determine quin tipus d'activitat és subvencionable o no, i que siga a dit. Això és el que *s'ha acabat* i el que a vostés els molesta, perquè eixe és el seu model.

I no només això, sinó que vostés demostren amb fets l'odi que tenen per la nostra llengua. I ho dic així de clar, perquè amb els fets coneixeràs les persones. Vostés diuen que volen un pla d'igualtat amb què convisquen dues llengües, primer, que no estan en pla d'igualtat. Creen falsos discursos d'odi de persecució cap al castellà, quan és una llengua que té desenes d'estats al seu costat, que té centenars de milions de parlants, que té milers de milions de mitjans de comunicació que inverteixen i que parlen en la seua llengua. I que està molt bé, però que evidentment no està en cap perill, com vostés sempre diuen, ni té cap persecució, com vostés sempre estan mentint, intentant exacerbar l'odi de la gent.

Perquè no està perseguint-se el castellà. El que tenim, i això és una realitat, és que vostés, en cada tramitació pressupostària, presenten esmenes per a reduir l'ús del valencià, i les subvencions i les ajudes a l'ús del valencià. Quina casualitat! Els que diuen que es persegueix el castellà són els que persegueixen el valencià, són els que volen que no es fomente l'ús del valencià. Són els que volen acabar amb les ajudes a una llengua minoritzada que està durant segles perseguida, que ha estat durant segles prohibida i que ha estat durant segles amagada en un calaix.

I perquè els valencians i les valencianes, que volem seguir vivint en valencià, que volem seguir aprenent el valencià i usar-lo amb els nostres fills i filles, no podem permetre que persones com vosté, que venien a renovar la política i que l'únic que han fet és repetir el que sempre la dreta antivalenciana ha fet en este país, que és exacerbar l'odi contra els

valencians i les valencianes, i fer polítiques antivalencianes... Que vostés, que portaven a un candidat a molt honorable, ha acabat com a molt *enxufable*. Unes persones que portaven persones que es vestien amb saragüells i el dia següent estaven vestides de *chulapos*.

A persones que venen ací a parlar dels valencians i les valencianes, contra el valencià, contra les valencianes i els valencians, l'únic que els podem dir és que clar que seguirem subvencionat entitats, associacions... Que ens agraden o no el que fan. Hi han moltes entitats que fan coses que a mi no m'agraden, i que estan subvencionades per la Generalitat Valenciana. No serà el criteri d'un polític el que ho decidirà a dit, com a vostés els agradaria, com a eixe molt *enxufable*, que era el seu representant.

Gràcies. (Aplaudiments)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

Continuem amb les preguntes de control. Ara, la que formula l'il·lustre diputat Jesús Salmerón, la pregunta 1.043 a l'honorable conseller d'Educació, Cultura i Esport.

El senyor Salmerón Berga:

Gracias, presidente.

Señorías, hoy no subo a esta tribuna como diputado, sino como la voz de esos padres y madres de esos quince alumnos del instituto IES Vall de la Safor a los que su *conselleria* mantiene a día de hoy sin autobús, dos meses después, los martes y los jueves.

Por mucho que usted me haya contestado por escrito, que hay una dotación especial..., además usted lo sabe, esto se publicó hace dos meses. Los padres y madres a día de hoy siguen reclamando este autobús. Y no diga que no, no les mienta a los padres tampoco. No les mienta a los padres.

Pero es que, para más inri, el instituto IES Vall de la Safor incumple su propia ratio. Esto le sirve a usted para presupuestar un autobús para unos cuatrocientos alumnos, cuando hay doscientos más. ¿De verdad cree su *conselleria* que puede engañar a estos padres? De hecho, hoy no pueden acompañarnos porque están trabajando, igual que todos los martes y los jueves que no pueden ir a recoger a sus hijos al instituto.

Pero es que ni estos padres les creen, ni este diputado les cree, ni... Yo lo único que pido desde esta tribuna es que ponga a disposición de estos alumnos, los de FP, los martes y los jueves al salir, también un autobús, que no tienen autobús. Como usted bien sabe, y no se ría, estos padres no pueden ir a recogerlos. Le hablo por ejemplo del caso de Celia, es una mujer que tiene un horno en el municipio de Ador y no puede ir a recoger a su hijo los martes y los jueves, por lo que ha optado por no llevarlo esos días. ¿Decide usted cuándo es importante o no es importante acudir a clase?

Y le hablo de estos quince jóvenes del instituto IES Vall de la Safor, de Ador, Palma de Gandía, Ròtova, Alfahuir o Almiserà, que ven cómo a diario el Consell olvida que tienen también estos derechos. Porque si los padres tienen la obligación de escolarizar a sus hijos, que además están en edad de educación obligatoria, el Consell también tendrá que capacitar los medios para que puedan acudir a su casa cuando salgan. Pero es que esta es su manera de defender la FP, convertida en un lujo no accesible a todos los valencianos y valencianas. Y al final la FP es una educación que al final llega a formar a profesionales muy cualificados para el futuro, que las universidades, como usted bien sabe, no van a formar.

Y lo único que le pido desde esta tribuna es que escuche a estos padres, yo si quiere le firmo una reunión con los padres de estos..., hace dos meses eran doce alumnos, a día de hoy son quince, para que le cuenten también la problemática. Porque, y cito palabras del inspector de educación, les dijo: «Esto es como si yo quiero que mis hijos estudien en una universidad concreta, y pretendo que la universidad me la pongan debajo de casa». Esto se lo dijo el inspector de educación a estos padres, al AMPA de este centro educativo. Por eso le pido que piense en estas familias, que piense en estos padres, que no pueden ir a recoger a sus hijos los martes y los jueves cuando acaban.

Yo he sido usuario también de un autobús escolar, para ir desde Gátova a Liria, y disponía de autobús todos los días, y hace muchísimos años de esto. No haga así porque es que usted sabe que esto es así, porque lo dicen los padres y lo dice el propio AMPA de este instituto.

Y por eso le pido que se reúna, que los escuche usted. No mande a nadie, escúchelos usted, y que restablezca este autobús todos los días de la semana, porque estos jóvenes tienen el mismo derecho a estudiar que el resto de jóvenes de ese instituto.

Muchísimas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà el conseller d'Educació, Cultura i Esport.

Quan vosté vullga, conseller.

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Senyor diputat. Vosté té resposta a esta pregunta per escrit. Vosté afirma en la pregunta diverses mentides, en la pregunta. Té la resposta i seguix venint ací a mentir. Jo crec que traspassa totalment qualsevol decència democràtica saber que està mentint i vindre ací i seguix mentint.

Tots els alumnes amb dret a autobús de la zona de què vosté està parlant tenen autobús, fins i tot aquells que no el tenen garantit, perquè són aquells que no tenen obligatorietat

d'usar eixe autobús, el tenen. Mentix vosté quan diu que no hi ha autobús dimarts i dijous, mentix, perquè sí que n'hi ha autobús dimarts i dijous. Perquè vosté ho sap perfectament.

També sap que tots els beneficiaris que tenen dret a tindre autobús el tenen en tots els municipis. Són més de 51 en Ador, 42 en Palma, 40 en Ròtova, 10 en Alfahuir, 10 a Almiserà. Però és que, a més a més, també aquells que no són d'escolaritat obligatòria, i que estan en la Formació Professional, que com vosté sap, segons la normativa, no tindrien per què tindre accés a l'autobús, se'ls ha autoritzat perquè utilitzen l'autobús. I van en l'autobús. I dimarts i dijous, el que passa, senyor diputat, és que, quan acaben la seua classe d'FP, s'han d'esperar una hora per a tornar en l'autobús, que hi ha una hora després amb l'etapa obligatòria. Tan senzill com això.

Per tant, deixi de mentir. Deixi de dir que no està garantit l'autobús, perquè no només es garantix a aquells que en són beneficiaris, sinó que s'autoritza a persones que no són beneficiàries que usen l'autobús. Mire si s'està garantint o no s'està garantint el servei d'autobús..., per cert, 450.000 euros d'inversió de la Generalitat Valenciana en eixes línies d'autobús cada any. Quasi dos mil cinc-cents euros d'inversió per tal que estiga garantit el dret dels xiquets i les xiquetes a estudiar, els de l'etapa obligatòria i els de la no obligatòria. Tots el tenen i poden pujar a l'autobús.

Per tant, senyor Salmerón, s'està pervertint el dret a l'accés a l'educació? No. Hi han persones que no tenen autobús? Mentida. Està vosté mentint ací? Sí. Sorpren que vosté mentisca ací? No. I això ho saben, fins i tot, els seus excompanys de grup.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, conseller.

Continuarem escoltant la concreció de la pregunta per part de l'il·lustre diputat Jesús Salmerón.

El senyor Salmerón Berga:

La verdad es que sabía que usted me iba a decir esto hoy aquí, pero también que los padres iban a escuchar esta respuesta. Acaba usted de llamar mentirosos a los padres de esos quince alumnos a los que usted mantiene a día de hoy sin autobús.

Claro que le pregunté por escrito, y usted me contestó que sobre la base del artículo 5.2 de esta resolución tenían derecho a este autobús, y usted sabe que es mentira. Lo sabe como lo sé yo y lo saben estos padres, que aún es peor.

Pero es que a ustedes esto les da igual. Ustedes a estas familias no las escuchan, ustedes les mandan a un inspector de educación que les dice que sí, que tienen derecho a autobús... Pues, oiga, si tienen derecho a autobús, de verdad, reúna usted con los padres y dígales dónde tienen que ir

a cogerlo, porque no lo saben. Porque no lo saben. Porque hay algunos que han tenido que comprarles moto, porque hay otros que no tienen derecho a parar un taxi y no pueden volver a casa... Explíquesele usted. Porque es que los padres de estos alumnos no encuentran el autobús cuando acaban. Entonces, si usted dice que lo tienen, oiga, a lo mejor lo tienen, pero no saben dónde está, dónde aparca este autobús. Explíquesele usted.

Porque mi obligación es trabajar para todos. Y, evidentemente, se han puesto en contacto conmigo, me he puesto en contacto con ellos, con el AMPA, con los estudiantes, con los padres... Y es el problema que aquí le he traído. Y le pido por favor que se reúna con ellos. Usted dice que de verdad tienen este autobús, que se reúna con ellos y les explique dónde tienen que cogerlo. Porque no lo saben, porque no lo tienen. Porque muchos alumnos no pueden ir los martes a clase porque no tienen cómo volver a su casa.

Y es que se lo vuelvo a decir, pero preocúpese, toque un poco..., toque tierra, pise la calle, hable con ellos, que para eso le pagan. Porque la diferencia entre ellos y nosotros es que nosotros tenemos un sueldo público a fin de mes que nos permite tener esta libertad. Esas familias no lo tienen, esas familias no pueden irse de su trabajo a mediodía a recoger a sus hijos, no pueden porque no tienen más ingresos o porque son autónomos. Porque esto es como si yo tengo una nómina de 1.200 euros, pero el empresario no me paga, pero llega la declaración de la renta y tengo que hacerla. Pues esto es lo que pasa, que estas familias, según usted, tienen un derecho a un autobús, pero luego no tienen el mismo.

Y lo único que le pido es eso. Que escuche a las familias, que se siente con ellas y que les ponga el autobús que le están pidiendo, los martes y los jueves también, como el resto de días de la semana.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Contestarà l'honorable conseller...

El senyor conseller d'Educació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Com ja li he dit, els que són beneficiaris de la beca per a poder tindre el transport, que són beneficiaris del transport, el tenen reconegut. Aquells que no tindrien per què tindre-ho reconegut, perquè estan en una etapa que no és obligatòria, se'ls ha fet una autorització especial perquè puguen utilitzar també l'autobús. Per tant, puguen a l'autobús. Quins són els horaris de l'autobús? Els de l'etapa obligatòria, perquè són els que es presten per a garantir als beneficiaris d'eixa ajuda. I els que no estan en l'etapa obligatòria, poden utilitzar les mateixes línies d'autobús, en el mateix horari habitual d'eixes línies d'autobús.

Eixa és la qüestió. I si vosté vol d'això convertir-ho en una pregunta parlamentària per intentar justificar el seu sou, que la ciutadania li ha donat conxorxa a unes llistes de les quals ja no forma part, doncs bé, vosté sabrà per què fa estes coses. Però és evident que per justificar la seua feina no ha de posar ni ha de mentir en seu parlamentària. És evident que no només s'està garantint a aquells que en són beneficiaris, sinó que s'està autoritzant.

I vosté em pregunta «i no sabran on han d'agarrar l'autobús»... Home, doncs jo crec que l'institut, per molt que vosté s'enteste en mentir, no canvia de lloc de dimarts a dijous.

Gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

Continuem amb les preguntes de control. Ara, la pregunta 1.080, formulada per la il·lustre diputada María de los Llanos Massó, a la vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives. *(Veus)*

Perdó, serà formulada per la il·lustre diputada Ángeles Criado, sí.

La senyora Criado Gonzálbez:

Señor presidente, doy por formulada la pregunta.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Molt bé. La pregunta..., un segon, jo la tinc, 1.080... La pregunta és la següent... És la 1.080? Sí.

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Esta, no? *(La llig en veu baixa)* Esta.

El senyor president de les Corts Valencianes:

«¿Va a destinar alguna partida presupuestaria a realizar campañas para el fomento de la natalidad?». Contestarà la vicepresidenta del Consell i consellera de polítiques inclusives.

Quan vosté vulga, senyoria.

La senyora vicepresidenta del Consell i consellera d'Igualtat i Polítiques Inclusives:

Gràcies, senyor president.